

AFGØRELSE AF KLAGE OVER NEDLÆGGELSE AF PRIVAT FÆLLESVEJ

Ved brev af 12. september 2012 har I på vegne af klagerne, klaget over Kommunens afgørelse meddelt 23. august 2012 om tilladelse til nedlæggelse af den private fællesvej på ejendommen Ø vej 1.

VEJDIREKTORATETS AFGØRELSE

Kommunens tilladelse til nedlæggelse af strækningen af den private fællesvej er lovlig.

JERES ARGUMENTER

I har anført, at kommunens afgørelse forekommer fuldstændig uforståelig og i strid med enhver form for jura, idet vejen ifølge tinglyst servitut har eksisteret siden 1919, hvorfor færdslen er retsmæssig.

I mener ikke, at kommunen har taget hensyn til de oplysninger, I har fremlagt om, at vejen indtil fornylig har været benyttet til færdsel med motorkøretøjer, cykelkørsel og gåvej til skolebus mv. I øvrigt mener I, at årsagen til, at færdsel med motorkøretøjer de seneste år har været nedsat, er, at vejejerer over flere år har ødelagt vejen mere og mere ved at pløje og jordbehandle helt frem til køresporene.

I mener også det er et problem, at vejen faktisk blev nedlagt og pløjet op, inden vejejerer ansøgte om nedlæggelse af vejen.

I mener tillige, at vejejerer ved sin ulovlige adfærd ganske "gratis" har opnået erhvervelse af jord på 0,6 ha, hvilket har en værdi af ca. 100.000 kr.

BAGGRUND

Kommunens tekniske forvaltning har forud for Teknisk Udvalgs beslutning af 13. august 2012 skrevet en sagsfremstilling til udvalget. Følgende fremgår af sagsfremstillingen:

- Vejen er en privat fællesvej i landzone og derfor omfattet af privatevejslovens¹ afsnit II om private fællesveje på landet, jf. lovens § 4.
- Ejeren af vejarealet på ejendommen Ø vej 1, matr.nr., har ansøgt kommunen om tilladelse til at nedlægge den strækning af den private fællesvej, som ligger på matr.nr. og løber i øst/vestgående retning mellem Ø vej og S vej.
- Vejstrækningen er ifølge matrikelkort privat fællesvej. Der er blandt parterne enighed om, at der på strækningen er tale om en privat fællesvej.
- Vejen er ikke eneste adgangsvej til nogen ejendom.
- Vejen er ikke den primære vejadgang for ejendommen S vej 18, hvis primære vejadgang er til kommunevejen S vej.
- Kommunen mener ikke, at ejendommen S vej 18 har godtgjort at have vejret til vejstrækningen.
- Vejejerer har begrundet sin ansøgning med, at vejen ikke har været anvendt til kørende færdsel i flere år, så der kun er gående færdsel og at en nedlæggelse vil gøre det muligt at indrette markens drift mere hensigtsmæssigt, herunder at der kan ske hegning.

¹ Lov om private fællesveje, jf. lov nr. 1537 af 21. december 2010

- Ansøgningen har været sendt i høring i mere end 8 uger² og i den forbindelse har kommunen modtaget et hørings svar af 9. maj 2012 fra advokaten for ejerne af ejendommen S vej 18. Hørings svaret har været forelagt Teknisk Udvalg.
- I hørings svaret fra advokaten er anført, at vejejerer allerede har pløjet store dele af vejen op og sået arealet til i marts 2012. Vejejerer pløjede i foråret 2012 vejen op i begge ender og spærrede den af, så den nu er fuldstændig uanvendelig som privat fællesvej. Advokaten har også oplyst, at hans klienter benytter vejen til færdsel på cykel og med hobbykøretøjer og børnene bruger den, når de skal til skolebussen på Ø vej 1. Dog er busruten omlagt i skoleåret 2012-2013, så stoppestedet nedlægges. Lokale beboere skulle også have anvendt vejen ved færdsel fra Ø vej til S vej. Disse oplysninger er blevet forelagt og refereret for Teknisk Udvalg.
- Kommunen har truffet afgørelse på baggrund af en interesseafvejning, hvor kommunen har vurderet, at vejejerers begrundelse for at ønske vejen nedlagt vejer tungere end den vejberettigedes argumenter for at opretholde vejen.

HVAD KAN VEJDIREKTORATET TAGE STILLING TIL

Vi kan tage stilling til, om kommunen har truffet en lovlig afgørelse (retlige spørgsmål) efter vejlovgivningen³, her privatvejsloven. Men vi kan ikke tage stilling til kommunens vurderinger (skøn) inden for lovens rammer. Det følger af privatvejslovens § 87, stk. 2.

Det betyder, at vi kan vurdere, om kommunen i forbindelse med en sådan afgørelse har fulgt vejlovgivningen, forvaltningsloven⁴ og almindelige forvaltningsretlige regler. Men vi kan ikke tage stilling til, om kommunens afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig.

Vi kan heller ikke tage stilling til, om kommunen har iagttaget god forvaltningsskik. God forvaltningsskik omfatter blandt andet, hvordan kommunen tilrettelægger et sagsforløb, herunder sagsbehandlingstiden, og hvordan kommunen besvarer borgernes henvendelser.

DEFINITIONEN AF EN PRIVAT FÆLLESVEJ OG EN VEJRET

En privat fællesvej er en vej, som ligger på en ejendom, der ejes af én ejer, og som ejeren af en anden ejendom har ret til at bruge som færdselsareal. Den ret, som ejeren af denne anden ejendom har til sådan en vej, er en vejret. Og den, der har en vejret, er vejberettiget. Det fremgår af privatvejslovens § 10, nr. 3, 5 og 6.

Om en grundejer har en sådan vejret, er et spørgsmål om fortolkning af skriftlige eller mundtlige aftaler. Hverken kommunen eller Vejdirektoratet kan efter privatvejsloven tage stilling hertil.

REGLERNE OM NEDLÆGGELSE AF PRIVATE FÆLLESVEJE PÅ LANDET

En privat fællesvej på landet **kan** nedlægges, uden at kommunen skal tage stilling hertil, hvis vejejerer⁵ og de vejberettigede er enige herom. Omvendt **skal** kommunen tage stilling til en

² Kommunen har sendt brev til parterne 5. marts og indrykket annonce i lokalavis og på kommunens hjemmeside 14. marts 2012. Høringsfristen løb til 1. juni 2012.

³ Vejloven, privatvejsloven, vejbidragsloven og vintervedligeholdelsesloven

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 988 af 9. oktober 2012

⁵ Ejeren af den ejendom, hvor vejen eller en strækning heraf ligger.



anmodning om nedlæggelse, når de vejberettigede og vejejerer er uenige, og en grundejer, der har den fornødne interesse i spørgsmålet, beder kommunen om at tage stilling til spørgsmålet. Det fremgår af privatvejslovens § 12, stk. 1 og 3. I så fald behandles ansøgningen om nedlæggelse efter reglerne i privatvejslovens §§ 72-78.

En privat fællesvej skal helt eller delvist opretholdes, hvis den efter matrikelkortet er eneste adgangsvej til en ejendom eller nogen af dens lodder, og der ikke samtidig etableres anden vejadgang. Den skal også helt eller delvist opretholdes, hvis den i øvrigt er af vigtighed for en ejendom med vejret til vejen. Dette fremgår af privatvejslovens § 72, stk. 2.

I tilfælde hvor vejen hverken er eneste adgangsvej eller af vigtighed for en ejendom eller dens lodder, skal kommunen foretage en konkret afvejning af parternes interesser dels i at bevare vejen og dels i at nedlægge den.

En tilladelse til at nedlægge en privat fællesvej efter lovens § 72, medfører, at eventuelle rettigheder, herunder hævdvundne rettigheder, bortfalder, hvis tilladelsen udnyttes.

Hvis kommunen påtænker at meddele tilladelse til at nedlægge en privat fællesvej, skal den offentliggøre sin påtænkte afgørelse, fx på kommunens hjemmeside. Den skal samtidig direkte meddele ejerne af de ejendomme, som grænser til vejen, eller som må antages at have vejret samt ejeren af vejen om den påtænkte afgørelse.

I offentliggørelsen og meddelelsen skal kommunen give en frist på mindst 8 uger til at komme med indsigelser mod tilladelsen til at nedlægge vejen. I meddelelserne skal kommunen også oplyse om, at vejen skal opretholdes, hvis den efter matrikelkortet er eneste eller væsentligste adgang til en ejendom eller nogen af ejendommens lodder og der ikke samtidig etableres anden vejadgang, eller hvis vejen i øvrigt er af vigtighed for en ejendom med vejret.

Kommunen skal også oplyse om, at hvis kommunen på trods af en indsigelse om, at vejen er eneste adgang eller af vigtighed for en ejendom, alligevel meddeler tilladelse til at nedlægge vejen, kan spørgsmålet om vejens vigtighed, herunder om den er eneste adgang, indbringes for taksationsmyndighederne inden 8 uger fra kommunen har meddelt sin afgørelse.

Ovennævnte krav til indholdet af offentliggørelse og meddelelse fremgår af privatvejslovens § 73.

VORES VURDERING

Proceduren for nedlæggelse

Vi kan konstatere, at kommunen i høringsbrevet af 5. marts 2012 har oplyst om indholdet af privatvejslovens § 72, stk. 2 og § 75 ved at vedlægge kopi af privatvejslovens regler om nedlæggelse. Der blev i brev og annonce meddelt en frist på mindst 8 uger til at afgive indsigelser mod den påtænkte tilladelse til at nedlægge vejstrækningen.

Brevet er sendt til tilgrænsende og berørte grundejere.

Begrundelse



Vi kan konstatere, at kommunen har vurderet, at den omhandlede vejstrækning ikke er eneste adgang til nogen ejendom. De tilstødende parceller har således fortsat vejadgang.

Kommunen har truffet afgørelse på baggrund af en interesseafvejning af de forskellige parter modstående interesser i vejstrækningen.

Vi må forstå, at kommunen har vurderet, at vejejerens ønske om at kunne indrette markens drift mere hensigtsmæssigt, vægter tungere end de øvrige vejberettigedes mulighed for at anvende arealet til at færdes på.

Kommunen er herefter kommet frem til, at vejstrækningen tillades nedlagt. Denne vurdering kan vi ikke tage stilling til.

Vi har ikke grundlag for at antage, at kommunen med afgørelsen har varetaget usaglige hensyn. Og vi kan konstatere, at kommunen har inddraget jeres bemærkninger om jeres klienters færdsel i interesseafvejningen, idet jeres høringssvar af 9. maj 2012 har været forelagt og beskrevet for Teknisk Udvalg.

Retlig eller faktisk lovliggørelse

Lovliggørelse af et ulovligt forhold kan enten ske ved faktisk lovliggørelse eller ved retlig lovliggørelse. Hvis vejen var pløjet op og dermed fuldstændig nedlagt, så den slet ikke kunne benyttes, ville en faktisk lovliggørelse ske ved at få vejen genskabt. Retlig lovliggørelse ville ske ved, at kommunen efterfølgende meddelte den nødvendige tilladelse til nedlæggelse under behørig iagttagelse af privatvejslovens regler om nedlæggelse og de almindelige forvaltningsretlige regler om partshøring, begrundelse mv.

Vi kan konstatere, at forholdet er retligt lovliggjort.

Ejerskabet af private fællesveje

Vi kan oplyse, at der ikke er tale om, at vejejeren har opnået erhvervelse af jord på 0,6 ha ganske gratis, idet han allerede havde ejerskab til arealet. Anvendelsen af arealet var dog begrænset til færdselsmæssig råden.

KONKLUSION

Vi mener derfor, at afgørelsen er lovlig.

SØGSMÅLSFRIST

Hvis I ønsker, at domstolene skal tage stilling til kommunens afgørelse eller til vores afgørelse i klagesagen, skal sagen anlægges inden 6 måneder fra modtagelsen af denne afgørelse, jf. privatvejslovens § 7, stk. 6, 2. punktum.

